

हृषीवत् (von हृषि = हर्ष) adj. freudigerregt, lustig RV. 1, 127, 6. 2, 31, 1.
हृष्टोमन् 1) adj. dessen Haare am Körper zu Berge stehen; s. u. हृष्
— 2) m. N. pr. eines Asura KATHĀS. 46, 38:
हृष्टि (von हृष्) gaṇa गृष्ट्यादि zu P. 4, 1, 136. f. 1) Freude DHARANI im
ÇKDR. MĀLATĪM. 82, 4 (हृष्टि zu lesen). — 2) = मान m. DHAR. im ÇKDR.
— Vgl. हृष्टिय.
हृष्टियानि adj. andere Benennung für den ईर्ष्यक (SUCR. 1, 318, 15)
BHĀVANA. 2.
हृष्यञ्जिक् n. eine Art des Aussatzes ÇĀṆḤ. SAṆḤ. 1, 7, 64 falsch für
ऋष्य (ऋष्य).
हे interj. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37. चादि zu 4, 57. des Anrufs, he!
AK. 3, 5, 7. H. 1537. an. 7, 5. 6. 16 (auch पादपूर्णे). MED. avj. 37 (auch
असूपदि). ÇĀṆḤ. ÇA. 1, 11, 1. vor einem voc. ÇAT. BR. 3, 2, 1, 23. BHĀG.
11, 41. MBH. 8, 2037. SPR. (II) 5499. 7412. 7414. fg. 7420. 7500. VARĀH.
BH. S. 74, 11. PAÑĀT. 37, 23. VET. in LA. (III) 7, 6. 16, 14. 17, 15. nach
einem voc. SPR. (II) 3914. 6033. statt eines voc.: पलायिता गृहे गत्वा
कस्य हृद्यथ हे मुखम् HARIV. 8124. हेऽ P. 8, 2, 85. — Vgl. हे.
हेक् interj. ÇAT. BR. 1, 8, 1, 23.
हेका f. = किका das Schlucken, singultus H. 468.
हेद्, हेदति v. l. für हेद् DHĀTUP. 9, 35.
हेद्, हेदति und ण्ते (विबाधायाम्) DHĀTUP. 9, 35. 8, 13. हेदति 31, 60
(भूतप्राड्भावे, भूति, भूतिपूर्त्योक्तपत्तौ). SIDDH. K. 147, a, 3. Bildung des
aor. im caus. zu P. 7, 4, 3. VOP. 18, 3. — Vgl. विक्रेठक fgg.
हेठ m. = विबाधा und विक्रेठा MED. th. 10.
हेड् s. हीड्.
हेड, हेड (von हीड्) m. Aerger, Unmuth, Zorn RV. 1, 94, 14. मा
हेड् भूम वरुणस्य 7, 62, 4. AV. 12, 4, 20. fg.
हेडस m. dass. ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
हेडन, हेडन (von हीड्) s. देव^० und क्लन.
हेडम्, हेडम् (wie eben) n. Aerger, Unmuth, Zorn NAIG. 2, 13. RV.
1, 24, 14. देव्य 114, 4. 4, 1, 4. pl. 6, 48, 10. नि हेडो घत्त 1, 171, 1. 6, 62, 8.
7, 84, 2. AV. 13, 3, 4. VS. 13, 45.
हेडानुक् m. Rosshändler TRĪK. 2, 9, 27. — Vgl. क्लानुक.
हेडिण्व (wohl so zu verbinden) m. N. pr. eines Mannes Inschr. bei
COLERA. Misc. Ess. 2, 242.
हेड्, हेदति DHĀTUP. 31, 60 (भूतप्राड्भावे, भूति, भूतिपूर्त्योक्तपत्तौ).
हेडर und हेडर (von 1. हि) nom. ag. Treiber RV. 8, 88, 7. घृत्या हि-
याना न हेडभिः 8, 13, 6. 62, 6. 64, 29.
हेति (wie eben) f. VOP. 26, 185. oxyt. nur im Mantra P. 3, 3, 97. 1)
f. (in der späteren Sprache auch m.; vgl. KRĪṢA bei MALLIN. zu KĪR.
14, 80) Schuss; Geschoss, Waffe überh. AK. 3, 4, 14, 73. H. 773. an. 2,
211. MED. t. 76. HALĪ. 2, 307. VAIG. bei MALLIN. zu KĪR. 3, 56. दस्यवे
हेतिर्मस्य RV. 1, 103, 3. 121, 10. तपुषि 3, 30, 17. 6, 62, 9. देव्या 10, 87, 19.
des Rudra 2, 33, 14. 6, 28, 7. AV. 6, 39, 3. ÇAT. BR. 12, 7, 2, 20. Ind. St.
2, 34. des Vivasvant RV. 8, 56, 20. घृते कृतीर्देवीः 80, 16. पत्नीषी
10, 165, 2. शतानीका VĀLAH. 2, 2. RV. 10, 89, 12. AV. 1, 13, 3. 26, 1. 2,
11, 1. 24, 1. 4, 10, 5. 5, 6, 9. 7, 7. भीमा इन्द्रस्य हेतयः 4, 37, 8. 8, 2, 9. 10, 5,
48. 11, 2, 22. 12, 4, 52. VS. 15, 10. 15. fgg. 16, 1. KAUC. 128. in RV. 6,

VII. Theil.

18, 10 ist st. इन्द्र | हेतिः | wie Padap. will, vermuthlich इन्द्रहेतिः zu
verbinden. Personificirt: हेतयो नाम देवाः AV. 3, 26, 1. TS. 5, 3, 10, 3.
— हेतिभिश्चेतनावद्भिः (आयुधैश्च^० ed. Calc.) RAGH. 10, 12. विससर्ज हे-
तिम् RĀGHAVAP. 11, 19. KĪR. 3, 56. 14, 30. SPR. (II) 1304. BHĀG. P. 3, 8,
20. 25, 38. 4, 5, 22. 11, 29, 39. PAÑĀT. 3, 8, 1. 6. am Ende eines adj.
comp.: मति^० SPR. (II) 4549. घप्रप्त^० RĪĜA-TAR. 5, 410. निर्हेति waffen-
los JĀĪK. 1, 325. — 2) f. Agni's Waffe so v. a. Flamme AK. 1, 1, 4, 52.
3, 4, 14, 73. H. 1102. H. an. MED. HALĪ. 1, 65. VAIG. a. a. O. दक्षि स-
र्वभूतानि ततो (Agni angeredet) निष्क्रम्य हेतयः MBH. 1, 8357 = 5, 488
= MĀRK. P. 99, 44. पद्मे ते शिवं वृषं ये च ते सप्त हेतयः MBH. 1, 8413
= MĀRK. P. 99, 70. वनवह्निना — उपहेतिकृस्तेन KATHĀS. 80, 344. Son-
nenstrahl AK. 3, 4, 14, 73. H. an. MED. — 3) f. Schuss so v. a. pfeil-
schnelle Bewegung, Anprall der Sehne RV. 6, 75, 14. मा ते हेतिं तविं-
षी चुकुधाम 10, 142, 3. मृगाणां न हेतयो यत्ति चेमा बृहस्पतेरिहेमायान्
Jag 1, 190, 4. — 4) Werkzeug BHĀG. P. 2, 7, 48. — 5) ein junger Schoos
(घङ्कर) VAIG. a. a. O. — 6) m. N. pr. eines Rākshasa R. 7, 4, 14. fg.
VP. 233. eines Asura BHĀG. P. 6, 10, 20. 8, 10, 20. — Vgl. घसि^०, ति-
जम^०, हूरै^० (nach TS. 3, 4, 7, 2), करि^०.
हेतिक am Ende eines adj. comp. = हेति 1): यष्टिपरशुकृतिकौ AK.
2, 8, 3, 38. — Vgl. शक्ति^०, स्वधिति^०.
हेतिर्मत् (von हेति) adj. mit einem Geschoss versehen AV. 5, 18, 9.
हेतिमन्त्र m. Bez. eines best. Spruches Verz. d. Oxf. H. 105, b, 1.
हेतु (von 1. हि) UṆĀDIS. 1, 73. m. 1) wer oder was Etwas veranlasst,
— bewirkt, Veranlassung, Ursache AK. 1, 1, 4, 6. TRĪK. 3, 2, 10. H. 1513.
HALĪ. 2, 457. RV. PAṆT. 11, 12. 23. P. 2, 3, 23. 3, 3, 156. MBH. 1, 67. 2,
564 (pl.). हेवहेतुभिः 12, 10511. R. 2, 21, 14. SĀMUKHĀK. 1. 31. कालो हे-
तुं विकुरुते SPR. (II) 1709. °विगम 5888. विना हेतुमपि दंडम् 6360. न
हेतुं कंचिदीतते 7513. प्रणम्य हेतुमीश्वरम् Verz. d. Oxf. H. 240, a, No.
583. einer Krankheit 305, b, 18. 312, a, No. 745. हेतुं क्वा पितृवधम्
BHĀG. P. 9, 16, 18. नियम^० eine regulirende Ursache SARVADARÇANAS. 16,
13. fg. नच्येकः साधको हेतुः स्वल्पस्यापीक् कर्मणः SPR. (II) 1685. mit
gen. P. 2, 3, 26. स हेतुः सर्वविद्यानां धर्मस्य च घनस्य च SPR. (II) 2387.
न खलु वपस्तेजसो हेतुः 7040. BHĀG. P. 12, 7, 18. mit dat. ÇVETĪCV. UP.
6, 17. mit loc. ĀCV. ÇA. 12, 15, 12. BHĀG. 13, 20. R. 2, 58, 25. तत्र RAGH.
1, 63. अत्र SPR. (II) 3536. 7044. न ज्ञाने को हेतुर्दलति शतधा यत्र हृद-
यम् 2071. in comp. mit dem was bewirkt wird: सर्गस्वर्गापवर्ग^० MAITR-
JUP. 6, 30. RV. PAṆT. 11, 2. MEGH. 3. पितरो जन्महेतवः RAGH. 1, 24, 2,
44. आधि^० ÇĀK. 59. fg. SPR. (II) 1326. धर्मार्थकाममोक्षाणां प्राणाः संस्थि-
तिकेतवः 3121. 5709. 5875. VARĀH. BH. S. 28, 4. 75, 5. 78, 10. fg. 98,
30. KATHĀS. 23, 93. AK. 3, 4, 27, 212. RĪĜA-TAR. 6, 185. HIT. 38, 11. क-
ल्पे ऽधर्महेतवे BHĀG. P. 1, 17, 28. 2, 2, 6. 3, 17, 4. 33, 24. 5, 20, 39. SAR-
VADARÇANAS. 29, 16. 35, 19. 37, 14. fg. 39, 16. 40, 6. fgg. 180, 11. शाकला
आचार्यशास्त्रापरिलोपहेतवः RV. PAṆT. 1, 16 (26). ते शिष्टा ब्राह्मणा ज्ञेयाः
युतिप्रत्यक्तहेतवः M. 12, 109. RAGH. 1, 10. न गुणाः फलहेतवः SPR. (II)
2129. मत्स्या मम जीवनहेतवः HIT. 113, 22. BHĀG. P. 3, 12, 21. न शराः
स्तम्भहेतवः die Pfeile sind nicht dazu da um den (Köcher) vollzustop-
fen R. 2, 23, 31 (30, 36 Gona.). am Ende eines adj. comp. — zur Ursache
habend so v. a. bewirkt durch: तमसा कर्महेतुना M. 1, 49. angetrieben

104